Seksuoloog Wim Slabbinck is nu te zien in 'Blind Getrouwd'

'Een relatie die goed genoeg is, is al een goede relatie'

Trouwe kijkers van *Blind Getrouwd* hebben het al gemerkt: er is een nieuwe expert. Seksuoloog Wim Slabbinck is ervan overtuigd dat af en toe een beetje blind zijn dé manier is om de liefde van je leven te vinden.

TEKST: ANNELIES WAEGEMANS / FOTO'S: THOMAS LEGREVE

Het moet de mooiste dag van je leven worden. Je trekt die prachtige witte jurk aan en gaat met je dierbaren naar het stadhuis. Met kloppend hart en klamme handjes open je de deur en loop je naar voren. En wie staat je daar op te wachten? Een wildvreemde, die je hopelijk niet te erg afstoot op het eerste gezicht. En wie weet, leef je daarna wel lang en gelukkig... Dat is de succesformule van *Blind Getrouwd*. Wie ze alleszins niet moesten overtuigen dat je voorbij die eerste indruk moet om je perfecte partner te vinden, was seksuoloog Wim Slabbinck, die dit seizoen voor het eerst aantreedt als vijfde expert.

Was je zelf een trouwe kijker?

'Van het eerste seizoen heb ik maar een paar afleveringen gezien, maar het tweede seizoen heb ik volledig bekeken. Wat ik fijn vind aan *Blind Getrouwd*, is het respect dat de makers hebben voor de kandidaten. Ze mogen te allen tijde zichzelf blijven en zo komen ze ook op televisie. Er wordt niets verdraaid of in scène gezet. Dat vond ik een voorwaarde om mee te werken.'

Wat vind je als seksuoloog zo interessant aan het programma?

'We leven in een maatschappij waarin we onvoorwaardelijk geloven in het concept van liefde op het eerste gezicht: je ontmoet iemand en de vonk slaat over. Maar wetenschappelijk gezien is dat onzin. **Studies tonen aan dat liefde op het eerste gezicht niet bestaat. Wat wel bestaat, is lust op het eerste gezicht. Maar lust is een slechte raadgever**. Door op een gevoel van seksuele aantrekkingskracht af te gaan, negeer je parameters die erg belangrijk zijn om een langdurige relatie op te bouwen, maar die onzichtbaar blijven tijdens een eerste contact. We idealiseren dat gevoel van wederzijdse seksuele aantrekkingskracht: plots was de vonk daar. Dát willen we, niet het langzaam naar elkaar toe groeien. Dat komt natuurlijk door de manier waarop we opgevoed worden, de sprookjes die we als kind lazen, films en tv-programma's...'

WIE IS WIM SLABBINCK?

- Wim (35) heeft een praktijk als seksuoloog in Gent en Roeselare.
- Voor hij zijn praktijk begon, was hij muzikant, onder meer bij electroduo Waxdolls.
- Hij schrijft geregeld bijdragen voor *Charlie Magazine* en *De Morgen*.
- In 2016 schreef hij een boek over de mannelijke seksualiteit: *Waarom mannen geen seksboeken kopen* (uitgeverij Manteau).
- Je ziet Wim geregeld als expert in tv-programma's als *De Afspraak* en *Van Gils & Gasten*.

WWW.WIMSLABBINCK.COM

En dan kom je uit bij een partner die niet bij je past.

'Als je afgaat op gevoelens van lust, ben je genetisch misschien wel een goeie match, maar het zegt niets over jullie compatibiliteit. Er zijn andere, veel belangrijkere, factoren die maken of een relatie werkt of niet. De ene wil een zorgzame partner, de andere net een sterke of onafhankelijke. Dat soort dingen kom je pas later te weten. Bovendien is het vaak zo dat wat jij denkt dat je nodig hebt in een relatie, niet noodzakelijk het beste is voor jou.'

Is die aantrekkingskracht toch niet belangrijker dan je laat uitschijnen? In het programma zijn het de koppels bij wie er in het begin al een vonkje was die samenblijven, met uitzondering van Stijn en Nuria dan. En Ben en Tine hebben bewezen dat het zonder wel heel moeilijk wordt om iets van je huwelijk te maken.

'Wat de koppels die meedoen aan *Blind Getrouwd* delen, is dat ze willen dat hun huwelijk slaagt. Dat maakt dat ze ervoor openstaan om die intimiteit te voelen. En een klein beetje aantrekking kan al voldoende zijn om eraan te werken. Het gaat pas fout als mensen zich erop gaan vastpinnen: we móéten ons aangetrokken voelen tot elkaar. Je kan een gevoel niet gaan zoeken. Lust en aantrekking ontstaan door samen dingen te doen, zonder dat je het er te dik oplegt. Wat je ook niet mag vergeten, is dat de vonk heel vaak ontstaat doordat de ene het wel al voelde en de andere *overtuigde*, door bewust een stap te zetten of door onbewust signalen uit te zenden. Slechts heel zelden voelen beide partijen het onmiddellijk: meestal is er een trekker en een volger. Maar het kan inderdaad gebeuren dat het niet lukt. Liefde is maar voor een deeltje maakbaar.'

'Je wil niet weten hoeveel potentieel fantastische partners je wegswipet op Tinder.'

Klopt het dat mensen vallen op een partner die in hun *league* ligt, en dus automatisch partners die veel aantrekkelijker of net minder aantrekkelijk zijn uitsluiten?

'Dat klopt. Om die reden hebben knappe mannen het vaak niet zo makkelijk om een partner te vinden, omdat vrouwen graag knapper zijn dan hun man. Uiterlijk zou geen rol mogen spelen. **Als je alleen afgaat op het uiterlijk, ga je bij voorbaat al potentiële partners uitsluiten en wie weet, mis je dan net die ene die zo goed bij je past.** In *Blind Getrouwd* primeert het innerlijk: wat heeft een persoon nodig om zich op zijn of haar gemak te voelen in een relatie? Natuurlijk mochten we uiterlijke voorkeuren niet helemaal negeren bij onze selectie. Een relatie heeft meer kans op slagen als een aantal factoren goed zitten: die vergelijkbare aantrekkelijkheid, maar ook sociale achtergrond en opleidingsniveau. Tegenwoordig zie je vaak dat vrouwen het moeilijk vinden om een partner te vinden met hetzelfde opleidingsniveau. We hebben onze kandidates altijd gevraagd of een potentiële partner ook lager opgeleid mocht zijn. Sommige vonden dat een probleem, andere niet.'

Is er iets wat je verbaasde tijdens die verkennende gesprekken?

'Wat me opviel, was dat alle vrouwen een partner willen die groter is dan zij. Het liefst zelfs nog vijf centimeter groter, want *ze willen hakken kunnen dragen*. Dat een man kleiner is, is vaak een dealbreaker. Ik vind dat straf. Vrouwen worden alsmaar sterker en onafhankelijker, maar toch blijven ze vasthouden aan het idee dat een man groter moet zijn. Ik snap waar die fixatie vandaan komt – een grotere man biedt meer bescherming – maar dat mag in deze tijd toch geen rol meer spelen. Het is ook jammer, want je lengte zegt tenslotte niets over wat voor man je bent.' ▶

Je leert elkaar dus beter kennen via *Blind Getrouwd* dan via Tinder?
'Op Tinder en andere datingapps maak je een selectie op basis van een aantal foto's. Je wil niet weten hoeveel potentieel fantastische partners je wegswipet. Ik geloof heel erg dat je als single de beste partner vindt als je door iemand wordt samengebracht, omdat die persoon oprecht vindt dat jij en die ander goed bij elkaar zouden passen. Iemand in wie je vertrouwen hebt, een goede gemeenschappelijke vriend of, zoals bij *Blind Getrouwd*, de experts met wie je ook een vertrouwensrelatie opbouwt. Als dat vertrouwen er is, sta je er al meer voor open om de persoon aan wie je gekoppeld wordt een kans te geven.'

Wat is voor jou, na alles wat je gezien hebt in je praktijk, nu echt het belangrijkste voor een goeie relatie?
'Communicatie, gedeelde toekomstplannen, voldoende gemeen hebben... allemaal belangrijk. Maar het belangrijkste is inzet. Uiteindelijk komt het allemaal daarop neer, op de motivatie om iets te willen maken van een relatie en er voluit voor te gaan, en dat jaren aan een stuk. Het is niet omdat je getrouwd bent dat je achterover mag leunen en chillen. Vaak zit het in de kleine dingen. **Je moet niet denken: oh, ik heb onlangs een weekendje geboekt als verrassing, nu kan ik er weer voor een paar jaar tegen**. Ik laat koppels elke dag een paar kleine dingen voor elkaar doen: een lief sms'je sturen, een koffietje maken, onverwacht een zoen geven. Het zijn die kleine dingen die het snelst verdwijnen.

'Op het vlak van vrouwelijkheid is enorm veel veranderd, maar mannen moeten nog steeds even stoer zijn.'

Een beetje relativering is ook belangrijk. Je moet niet álles hebben om gelukkig te zijn in je relatie. Je kan niet én keigoeie seks hebben én een superknappe partner én veel hobby's delen en veel en goed met elkaar kunnen praten... Een paar van die dingen hebben is voldoende. Als je verliefd bent, denk je dat je de perfecte partner hebt, maar liefde is blind en onvermijdelijk moet je dat beeld bijstellen. Een relatie die goed genoeg is, is eigenlijk al een goede relatie. Ik zie dat in mijn praktijk: heel veel mensen komen hier omdat ze iets missen in hun relatie. Ze zijn op zoek naar iets wat ze niet hebben of niet kunnen vinden. Dan zeg ik: focus je niet op wat je niet hebt, maar wel op al die dingen die je wel hebt. Want de meeste koppels die ik over de vloer krijg, hebben best een goede relatie.'

Je bent actief in de media als seksuoloog: je schrijft voor media als *Charlie Magazine* en *De Morgen*, je wordt geregeld gevraagd voor praatprogramma's. Heb je een boodschap te verkondigen?
'Ik heb wel een beetje een missionariskantje, ja *(lacht)*. Ik ben ervan overtuigd dat heel veel mensen gebaat zijn bij de hulp van een seksuoloog. Jammer genoeg leven we in een maatschappij waarin pillen wel terugbetaald worden, maar therapie niet of maar gedeeltelijk.
Je hebt heel veel mensen die wel zorg willen, maar het niet kunnen betalen. Daarom vind ik mijn werk in de media zo belangrijk, om toch zo veel mogelijk mensen te bereiken en hen dingen te kunnen aanreiken waarmee ze zelf aan de slag kunnen. Ik vind niets fijner dan te zien dat iets waarvoor ik me inzet opgepikt wordt, zoals onlangs gebeurde met seksuele dienstverlening bij ouderen of mensen met een beperking. Daar heb ik heel erg voor geijverd in de media, en nu begint dat politiek te leven en komt er terugbetaling.'

Welke boodschap wil je dan vooral meegeven als seksuoloog?
'Misschien toch vooral dat seks iets is waar je verbetering in kan brengen. Seksualiteit ligt niet vast: het is niet omdat je seksuele problemen of zorgen hebt op je twintigste, dat het voor heel je leven is. Er zit ook heel veel schaamte rond seks. Ik merk dat in mijn praktijk: mensen denken dat ze niet kunnen praten over seks, maar eigenlijk hebben ze alleen iemand nodig om dat gesprek op gang te brengen. Mannen hebben het nog moeilijker om over problemen te praten of om hulp te zoeken dan vrouwen. Daar maak ik me weleens zorgen om. Wij mannen worden opgevoed met het idee dat we sterk moeten zijn en onze gevoelens aan de kant moeten duwen. Depressies worden bij een man minder snel gediagnosticeerd bij de huisarts, omdat artsen denken dat mannen minder kans lopen op een depressie. Onzin natuurlijk. Mannen stappen drie keer zo vaak uit het leven als vrouwen, zo sterk zijn ze dus niet. En bij seksuele problemen denken we al helemaal niet aan mannen.'

Vind je het belangrijk om de stem van de man in dat debat te vertolken?
'Ik denk dat er behoefte is aan alternatieve modellen van mannelijkheid. Wat betekent het om vandaag een man te zijn? Ben je bijvoorbeeld een goede vader als je hard werkt en veel verdient, of ben je een goede vader als je de zorgende rol opneemt? Op het vlak van vrouwelijkheid is er de laatste jaren enorm veel veranderd. Maar mannen moeten nog steeds even stoer zijn.'

Heb je als gevoelige man ooit geworsteld met dat dominante beeld?
'Toen ik naar het middelbaar ging, begonnen ze de voordien gescheiden scholen te mengen. Maar dat ging langzaam: in jongensscholen zaten slechts een paar meisjes en omgekeerd. In mijn eerste school heerste een machocultuur. Op de speelplaats gold de wet van de sterkste, leerkrachten waren streng en er werden veel straffen gegeven. Ik aardde er niet. In het derde middelbaar ging ik naar een oud-meisjesschool met een totaal andere cultuur. Leerkrachten gaven er anders les, er werd minder gestraft en meer gepraat. Tot dat moment wist ik niet goed hoe ik met meisjes moest omgaan of praten, maar dat was snel voorbij. **Ik ben eigenlijk groot geworden tussen meisjes en ik denk dat ik daarom niet bang ben om mijn gevoelige kant te laten zien.**
Ik had ook snel mijn eerste lief.'

'We hebben een fout beeld van seks: ons seksleven moet goed zijn, en het moet vooral vanzelf gebeuren.'

Ben je nu nog altijd een vrouwenman?
'In mijn studententijd woonde ik in een huis met vijf vrouwen, en toen ik na geschiedenis en antropologie seksuologie ging studeren, waren we met drie jongens en dertig meisjes. Maar nu is het in evenwicht.'

Waarom ben je seksuoloog geworden?
'Op mijn vijftiende vond ik in de boekenkast van mijn vader hét basiswerk over seksuologie, namelijk het boek van Masters en Johnsen. Dat interesseerde mij enorm, en niet alleen om de redenen waarom puberjongens seksboeken lezen. Ik heb dat boek verslonden. Ik kwam toen uit mijn eerste lange relatie en was net geen maagd meer. Ik was lang met dat meisje samen geweest, we hadden toegeleefd naar die eerste keer vrijen en toen dat achter de rug was, werd ik verliefd op iemand anders. Ik worstelde daarmee: bleef ik bij mijn vriendin, of ging ik voor mijn verliefdheid? Dat boek heeft me door die verwarrende periode heen geholpen en me mijn gevoelens leren begrijpen. Het was een rustpunt in de storm waarin ik terecht was gekomen. Het zette ook een hele zoektocht in gang. Ik ben meer gaan lezen en ontdekte dat ik seksuologie wilde gaan studeren. En natuurlijk was ik als tiener ook geïnteresseerd in dat andere aspect: je leert eruit hoe je een vrouw kan laten klaarkomen en wat je allemaal kan met je penis *(lacht)*.'

Vind je dat er meer over seks gesproken moet worden, niet alleen tussen koppels, maar ook onder vrienden?
'Wat seks betreft, zitten we met een fout idee: ons seksleven moet goed zijn, en het moet vooral vanzelf gebeuren. Als het dan niet goed gaat, zwijgen we erover. Als je wat vaker met je vrienden over seks zou praten, zou je wel weten dat het overal af en toe scheef loopt. En met je partner praten over seks moet sowieso. Eigenlijk is het absurd: we hebben evaluaties op het werk, over hoe we het doen met onze kinderen, maar over seks wordt niet gesproken. Eigenlijk zou je in je relatie ook jaarlijks eens je verlangens op tafel moeten leggen, en moeten bespreken wat goed zit en wat beter kan.' ●